

သွင်စိုပ်ထပ် စတုရဋ္ဌ ရွှေဟင်္သာမင်း

သွင်စိုပ်ထပ်ကို

ကောန်ဂကူမန်

ရွှေဟင်္သာနှင့် မွန်လူမျိုး

(၆၁)ကြိမ်ပြောက် မွန်အမျိုးသားနေ့
ဘားအံမြို့နယ် ၊ သံဇာယ်
၂၂-၂-၂၀၀၉

လက်တမ်းပေဋ္ဌာစာစောင်

(၁၇၆၂)

မုန်လမ်း

၁၆

မုန်လမ်း

မွန်လူမျိုး နှင့် နတ်ဒေဝတာ

မွန်လူမျိုးစုသည် မြတ်စွာဘုရား - မပွင့်မှီကာလကပင် နတ်ဒေဝတာများကို မိမိတို့ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ကြသော ဒေသကို အစွဲပြု၍ တော၊ တောင်စောင့်နတ်၊ ရုပ်ကစိုး(ခေါ်) သစ်ပင်စောင့်နတ်နှင့် ရေစောင့်နတ်များကို ပုံသဗ္ဗဇာတ်မူပြုကြပြီး၊ ကူညီစောင့်မခြင်းကို ခံယူလာခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ ပုံသဗ္ဗပြုလာကြခြင်းကြောင့် တဦးအပေါ်တဦး (သဟဇာတ) တရားထားနိုင်ကြခြင်းဟူသော ဒေသနာတော်ကို သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကို သိမြင်သော ဝေါတမဘုရားရှင် ပွင့်လာသည့် အချိန်အခါကျမှ ဒေဝဒူတ သုတ္တန်ဒေသနာဟောကြားတော်မူရာ၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ ဘုံတို့၌ ရှိကြသော နတ်ဒေဝတာတို့သည် လူဘုံ၌ရှိသော မနုဿလူသတ္တဝါ အပေါင်းတို့နှင့် ယှဉ်တွဲပြီး အထောက်အကူပေးခြင်း၊ သူတော်ကောင်း၊ နတ်ကောင်းစောင်မခြင်း၊ သူယုတ်မာတို့ကို နတ်ဆိုးများ နှိမ်စက်ခြင်းဟူသော အကျိုးတရားများ ထင်ရှားလာပါတော့သည်။

မွန်လူမျိုးဖြစ်ကြသော (တပ - တပပ်) မွန်ကုန်သည် ညီနောင်နှစ်ပါးသည် မရွံ့မဒေသသို့ သုပုဏ္ဏကဆိပ်ကမ်းမှ သာဝတ္ထိပြည်သို့ လှည်းအစီးငါးရာ တို့ဖြင့် ကုန်ယူသွားကြရာ ဥရုဝေလ တောအုပ်ကြီးအစပ်၌ ညအိပ်ရပ်နားစဉ် မဟာသတ္တရာဇ်(၁၀၃)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူပြီး ရွှေပလ္လင်ထွန်းပေါ်လာသည့် အချိန်မှစ၍ သတ္တ၊ သတ္တဟ၊ (၄၉) ရက်တိုင်တိုင် သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူပြီး ဝါဆိုလဆန်း(၅)ရက်နေ့ညတွင်၊ သမာပိတ်အာရုံလွှတ်တော်မူ၍ ရက်(၅၀) နံနက်တွင် ရာဇာယတန - လင်းလွန်းပင်အောက်ဝယ်၊ စပျယ်နေချိန်

ဥရုဝေလတောအုပ်စပ်၌ ရပ်နားနေကြသည့် မွန်ကုန်သည်ညီနောင် (တပတ်-
 တပတ်) တို့အား တမလွန်ဘဝတို့မှ၊ မိခင်တော်ခွဲဘူးသော၊ ညောင်စောင့်နတ်
 ညမီးသည် မွန်ညီနောင်နှစ်ပါးတို့အား၊ တပြိုင်တည်း အိမ်မက်ပေးသည်မှာ
 အမောင်တို့၏ ဘဝပါရမိခံထူးသည့်အဖြစ်ကြောင့် ဤနေရာဌာနမှ အရှေ့
 ဘက်ရှိ အတာငါးရာမျှဝေးသော ရာဇာယတန - လင်းလွန်းပင်အောက်ဝယ်
 သီတင်းသုံးစပွယ်နေသော လောကမုနိ ဘုရားသခင်သည် လျှောက်ပါတ်
 တင့်တယ်စွာ စပွယ်နေတော်မူ၏။ အမောင်တို့၏ ပါရမိခံအလျှောက်၊ ဦးဦး
 ဖျားဖျား ဆွမ်းနှင့်တကွ မုတ်ပဲဘောဇဉ်များ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြကုန်လော့
 ဟု၊ လာရောက်အိမ်မက်အဖြစ် နှိုးဆော်ပေးသောကြောင့် လောကကြီး၌
 ပထမဦးဆုံး ပိဏ္ဍပါတ်ဆွမ်းအဖြစ် မြတ်စွာဘုရားကိုယုံကြည်သော သဒ္ဓါ
 တရားတို့ဖြင့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြရသောကြောင့် ဘုရားသခင်သည်
 လောက မနုဿလူသားများကို ဒွေးသရဏဂုဏ်တို့ဖြင့် ပထမဦးဆုံး တရား
 ဒေသနာ ဟောကြားဆိုဆုံးမပြီး၊ သာသနာတော်အတွက် ဆုပေးသနားခြင်း
 ဖြင့် (ဧကဒဂ်ဘွဲ့) အဖြစ် သဗုဿနှင့် သလ္လိကဟူသော မွန်ကုန်သည်
 ညီနောင်နှစ်ပါးတို့အား သာသနာတော်ငါးထောင်ကာလပါတ်လုံး တည်တန့်
 နိုင်မည့် သင်တို့၏ ရာမညဒေသ ဥက္ကလာပရို သိဂုံတ္ထရတောင်ပေါ်တွင်
 နောင်တော်ဘုရားသုံးဆူဖြစ်ကြသော (ကကုသံ၊ ကောဏဂုံ၊ ကဿပ)
 ဘုရား ရှင်တို့၏ ရေသနပ်တော်၊ ရေစစ်တော်၊ တောင်ဝှေးတော်၊ ပရိဘောဂ၊
 သီရိရ ဓါတ်တော်များနှင့် အတူပူဇော်အထူးကို သက္ကာယပြုနိုင်ကြစေရန်
 မြတ်စွာဘုရားသည် မိမိဦးခေါင်းတော်ကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် လက်ယာတော်ဖြင့်

ရစ်ပါတ် သပ်ယူတော်မူရာ၊ ဆံတော်မြတ်ရှစ်ဆူ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးလျက် ပါတော်မူလာသည်ကို သဗ္ဗဿနှင့်ဘလ္လိက-မွန်ညီနောင် တို့အား စေတီ တည်ထားဆီးကပ် ကိုးကွယ်ကြလေကုန်လော့ ဟူ၍ ဗျာဒိတ်ပေးသနားတော်မူလေသည်။

(ရွှေတိဂုံဘုရားတည်ထားကိုးကွယ်ခြင်း)

ယနေ့မျက်မှောက်ကျွန်တော်တို့တမျိုးသားလုံးဖူးမြော်ပူဇော်နေကြ ရသော ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်သည် မွန်လူမျိုးနှင့် နတ်ဒေဝတာတို့၏ (သဟဇာတ) တရားများထားရှိနိုင်မှုကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားလှ ပါသည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတည်ထားကိုးကွယ်ရမည့် နေရာဌာနနှင့် နောင်တော် ဘုရားသုံးဆူတို့၏ သီရိရခါတ်တော်တို့ကိုလည်း ဒေဝတာနတ်မင်းကြီးများ တို့ကသာ ညွှန်ကြားပြသပေးခဲ့ကြောင်း ရွှေတိဂုံဘုရားသမိုင်းတို့တွင် ရေးသားအဆိုပြုထားကြပါသည်။ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ တည်ထားကိုး ကွယ်နိုင်ရန်၊ သိဂုံတ္ထရ တောင်ကိုလည်းကောင်း၊ တည်ဆောက်စဉ်အချိန် ကာလတို့သည်လည်းကောင်း နေ့အချိန်တွင် လူသားများတို့ အလုပ်လုပ်ကြ ပြီးညကာလအချိန်တွင် နတ်ဒေဝတာများဝိုင်းဝန်းကူညီလုပ်ပေးကြသည်ဟု သိရှိလာခဲ့ကြလေသည်။

(ဟံသာဝတီနေပြည်တော်တည်ထောင်ခြင်း)

ဟံသာဝတီနေပြည်တော်စတင်ထူထောင်ရန် သာသနာသက္ကရာဇ် (၁၁၁၆)ခုနှစ်ရောက်ရှိချိန်၊ မူလ ဒေသ၏ အမည်နာမများမှာ (၁) မမော်တံ၊

(၂) မခေ၊ (၃) သုဒဿန၊ (၄) မြင်သီတ၊ (၅) ဗဂီ ဟူ၍ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုဒေသတွင် မင်းပြုနေထိုင်ရန် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသထုံပြည်မှ မင်းသားနှစ်ပါးတို့ အားမူးမတ်များနှင့်တကွ စစ်သည်တို့လုပ်ပါအလုံးအရင်းဖြေရသင်းပင်းတို့ဖြင့် စေလွှတ်တော်မူသည် သမလ၊ ဝိမလ၊ မင်းသားနှစ်ပါးတို့သည် မြို့နန်း တည်ဆောက်ရန် မြေနေရာ ရွေးယူနေချိန်တွင် ပင်လယ်ရပ်ခြား တိုင်းတပါး တို့မှ သားငါးများရှာဖွေခြင်းအလုပ်ဖြင့် ရောက်ရှိထားနှင့်ကြသော လူမျိုးစုတို့ ဖြင့် မြေနေရာအငြင်းပွားရာတွင် နာဂရတိုင်းသားတို့သည် ဤနေရာဒေသကို သူတို့သာအလျှင်ရောက်ရှိထားပြီဖြစ်၍ မိမိသာပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ပြောဆိုလာ ကြရာတွင် သက်သေ သာဓက ပြနိုင်ရန်၊ မတတ်နိုင်သောအချိန်ဝယ် ကျွန်တော်တို့ မွန်လူမျိုးစုအတွက် အနာဂတ်နောင်အခါ သာသနာတော် တည်တန့်ထွန်းကားလာမည့်အရေးကို ကြိုတင်သိရှိထားကြသော သိကြားမင်းနှင့်တကွ၊ နတ်ဒေဝတာများတို့သည် ကူညီစောင့်မစောင့်ရှောက် ကြရန် အခါအခွင့်ကြုံလာကြပါသည်။ ဤအချိန်အခါသင့်လာချိန်တွင် မွန်လူမျိုးစုတို့၏ ဘိုးဘွားဘီဘင် အဆက်ဆက်တို့မှ အမှတ်သညာ သင်္ကေတ၊ သာဓက ဖြစ်အောင် ဤတောင်ကုန်းပေါ်၌ မြေအောက်(၁၇) တောင်အထိ တူးဖော်ကြည့်သော်၊ အရာဝတ္ထုများ တွေ့ရှိရလိမ့်မည်ဟု အဆိုပြုကြရာ အများရှေ့မှောက်၌ တူးဖော်ရာတွင် (ပဲနောက်ကိုးတင်း၊ တံစဉ် ကိုးလက်၊ လင်ဗန်းကိုးချပ်) သက်သေသာဓက တွေ့ရှိရသောကြောင့် နာဂရ တိုင်းသားကုလားလူမျိုးတို့သည် မြေနေရာ အငြင်းပွားမှုကို မွန်လူမျိုးတို့အား သိကြားမင်းနှင့်နတ်ဒေဝတာတို့၏ ကူညီစောင့်မမှုကြောင့် အငြင်းပွားမှုကို

နာဂရတိုင်းသားတို့ အရှုံးပေးလိုက်ကြောင်း သမိုင်းစာစောင်တို့၌ ရေးသားထားကြောင်း သိစေအပ်ပါသည်။

ဤဒေသကြီးကို စတင်တည်ထောင်လာကြသည့် သမလ၊ ဝိမလမင်းဆက် တဆယ်နှင့် ခုနစ်ဆက်တိုင် ထင်ရှားလာပြီး ကောဇာသက္ကရာဇ် (၇၁၅) ခုနှစ်၊ မုတ္တဘုရင်(မဂဒူး)၊ ဝါရီဂူးမင်းဆက် (၇) ဆက်မြောက် ဗညားဥူးသည် ဆင်ဖြူရှင်ဖြစ်လာသောကြောင့် မိမိဘုန်းသမ္ဘာတော်ကို ယုံကြည်ကိုးစားပြီး ဥဿာပဲခူးသို့ ချီလာ၍ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ရွှေဟင်္သာ မောင်နံတို့၏ ကြိုတင်နမိတ်အဖြစ် လာရောက်နားနေမှုကို အကြောင်းပြုပြီး မွန်လူမျိုးတို့ မင်းပြုနေထိုင်ကြလိမ့်မည်ဟူသော ဗျာဒိတ်တော်အလျောက် ထိုနားနေရာဒေသကြီးကို မြို့နန်းပြည်ကြီးတည်ထောင်၍ (ဟံသာဝတီ နေပြည်တော်) ဟုဘွဲ့မည်နာမပေးပြီး နန်းစည်းစိမ်ကို ခံစားစံစားတော်မူလေသည်။

မွန်ဘုရင် ဗညားဥူးသည် ဟံသာဝတီမဏ္ဍလ၊ မုတ္တမမဏ္ဍလ၊ ကုသိမမဏ္ဍလ၊ ရာမည တိုင်းသုံးရပ် အလုံးရှိ မြို့ပြနယ်ပါယ်အားလုံးတို့ကို သိမ်းသွင်းနိုင်ပြီး (ဧကရာဇာ) ဧကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးအဖြစ် ရောက်ရှိတော်မူ၍ ရွှေမော်ခေါ စေတီတော်မြတ်ကို ပြန်လည်မွမ်းမံ တည်ထားကိုးကွယ်မှုများကို ဘာသာ၊ သာသနာ၊ စည်ပင်သာယာထွန်းကားလာပြီး အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိအောင် စွမ်းဆောင်တည်ဆောက်စေသည်။ သာသနာစောင့်သော နတ်မင်းများတို့သည်လည်း လူမင်းဘုန်းကြီးလာချိန်တွင် နတ်မင်းများလည်း မနေနိုင်အစဉ်တစိုက် ကူညီစောင့်မမှုပြုလာကြရသည်။

ဟံသာဝတီ နေပြည်တော်ကို မြို့နန်းတည် ဆင်ဖြူရှင် ဗညားဥား (၇၄၅)ခုနှစ်တွင် နတ်ရွာစံတော်မူပြီး သားတော်ဗညားနွဲ့နန်းတက်တော်မူရာ (ရာဇာဓိရာဇာ) ရာဇာဓိရာဇ်ဟူသော ဘွဲ့ခံအမည်ဂုဏ်ထူး ဝိသေသတို့ဖြင့် ရာမညတိုင်းသုံးရပ် အလုံးတို့ကို စုစီးပြီး စကရာဇ်ဘုရင်ကြီးအဖြစ် စိုးစံတော်မူသည်။ မြို့ပေါင်း ကိုးဆယ့်ကိုးမြို့တို့ကိုလည်း သိမ်းသွင်းနိုင်ပြီး စစ်အင်အား အလုံးအရင်းဖြင့်ပြည်ကြီး ဟံသာဝတီနေပြည်တော် တည်ထောင်တော်မူရာ သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်သော မင်းအဖြစ် ခံယူတော်မူပြီး ရွှေနန်းတော်၌ နန်းတွင်း၊ နန်းလျှာ၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း၊ ပစ္စယု၊ အလုံးစုံတို့ကိုလည်း ရွှေအတိပြီးသော အသုံးအဆောင်အဖြစ် သုံးဆောင်တော်မူပြီး အနှစ်လေးဆယ်ပါရမီခံ မြတ်စွာဘုရား၏ နိမိတ္တဗျာဒိတ်တော်အရ မည်သို့သော ရန်မှ မဖြိုဖျက်နိုင်ခြင်းကြောင့် အိမ်နိမ့် (၂၅) စီးစိမ့်နန်းစံ (၄၀)၊ သက်တော် (၆၅) တွင် နတ်ရွာစံ ကံကုန်သည်။

ထိုအချိန်အခါတွင် မြန်မာနိုင်ငံဟူ၍ သတ်မှတ်ခေါ်ဆိုထားကြသော အထက် ဗမာပြည်နှင့် အောက်မွန်ပြည်ဟူသော ပညတ်ခေါ်ဆိုမှု ပြုထားကြသော ဝေါဟာရစကားများအလျှောက် ပိုင်းခြားထားသော ဒေသကြီးမှာ စရာဝတီမြစ်ကမ္ဘားရှိ မြို့တစ်မြို့၏အမည်ကို မွန်ဝေါဟာရအားဖြင့် (သရက်) သည်မျှည်းတားခြင်းဟု အဓိပ္ပါယ်ရရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ယနေ့ထက်တိုင် (သရက်မြို့) ဟုတွင်နေပါတော့သည်။

အထက်ပါ ဒေသ ဗမာပြည်နှင့် အောက်ဒေသမွန်ပြည်တို့၏ သတ်မှတ်ခေါ်ဆိုဝေါဟာရပြုထားကြသော စီးမျှည်းတားဒေသတလျှောက်များကို

အကြောင်းပြုပြီး နယ်ခြားနယ်နမိတ် ကျေးရွာ၊ ဒေသမြို့ငယ်များတို့တွင်း အကြောင်းကြီးငယ် ကျူးကျော်ရန်စမူများကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဍိက ဝါစာ၊ ကုန်းချောတတ်သောစကားများကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရာဇမင်းတို့၏ မာန်မာနတရားကြီးမားစွာထားနိုင်ကြခြင်းဟူသော အကြောင်းတရားများစွာ တို့ကြောင့်၊ မွန်၊ ဗမာ၊ စစ်ပွဲအနှစ်(၄၀) ကြာရှည်အောင်ဖြစ်လာခဲ့ကြရပါသည်။

မွန်ဘုရင် ရာဇမိရာဇ်သည် စစ်ပွဲချီတိုင်း ရွှေမော်ခေါ် ဘုရားပေါ်သို့ တက်ပြီး ဆုပန်ခြင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်း နတ်ဒေဝတာများကို သစ္စာပြုတိုင်တည် ခြင်း၊ ကူညီစောင့်မမှုကို တောင်းဆုခံယူအားထားခြင်း၊ ပူဇော်သက္ကာယပြုခြင်း ဟူသော အမှုကိစ္စတို့ကို အမြဲတစေ၊ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းကြောင့် စစ်ပွဲ အများအစုတို့ကို အောင်မြင်မှုရယူနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

အထက်ပါ သာဓကများတို့ကို နှစ်လုံးသွင်း ယူသောအားဖြင့် မွန် လူမျိုးတို့သည် နတ်ဒေဝတာများတို့နှင့် (သဟဇာတ) ဖြစ်အောင် တဦးအပေါ် တဦးမှီခို အားထားမှုရှိနေကြပါကြောင်း သိသာထင်ရှားလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် မွန်လူမျိုးစုတို့သည် နတ်ဒေဝတာများကို လူမှုကိစ္စအဝဝတို့၌ ကူညီစောင့်မမှု များရရှိနိုင်စေရန် မြို့ပြကျေးရွာ ထူထောင်ကြရာတွင် မြို့စောင့်နတ်ဘိုးဘိုးကြီး သည်လည်းကောင်း၊ ရွာစောင့်နတ်ဘိုးဘိုးကြီးသည်လည်းကောင်း၊ နတ်ကွန်းများ ပြုလုပ်၍ သင့်တော်သည့် နေရာဌာနတို့၌ အထူးမွမ်းမံ ပြုလုပ်ထားကြပါသည်။ လယ်ယာလုပ်ကိုင် စားသောက်ရာ၌ လည်း လယ်စောင့်နတ်ကို၎င်း၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေလုပ်ကိုင်ရာ၌လည်း၊ ခြံစောင့်နတ်ကို ၎င်း၊ သား၊ ငါးရှာဖွေကြရာ၌လည်း ရေစောင့်နတ်၊ အင်းအိုင်စောင့်နတ်တို့ကို

နှစ်စဉ် အသီးသီးရိုးမယ်ဖွဲ့ပြီး ကျွေးမွေးပံ့သမှုများကို အစဉ်အမြဲပြုလုပ်ကြရလေသည်။

စေတီပုထိုး၊ ကျောင်းကန်ဘုရားတည်ထားကိုးကွယ်မှုပြုခြင်း၊ ရှင်ပြုရဟန်းခံခြင်း တရားအားထုတ်ခြင်း၊ အလှူဒါနပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကိစ္စအားလုံးတို့၌ အတူတကွ သာဓုအနုမောဒနာပြုနိုင်ကြစေရန် နတ်ဒေဝတာများကို အထူးစီမံရေးသားဖွဲ့ဆိုမှုပြုထားသော မေတ္တာသုတ် ဂါထာတော်များဖြင့် ပင့်ဖိတ်ခြင်းကို ဆရာတော်ကြီးများ ရှေ့မှောက်တွင် ရွတ်ဆိုပင့်ဖိတ်ပြီးမှသာ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ကြခြင်းဟူသော ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးတမ်းအယူဝါဒအားဖြင့် သတ်မှတ်ပြုလုပ်ထားကြပါသည်။

နတ်ဒေဝတာများတို့သည် မွန်လူမျိုးတို့၏ အကျင့်စရိုက် လက္ခဏာ အပေါ်မှီပြီး တဦးပေါ်တဦး သဟဇာတ တရားထားနိုင်ကြ၍ ကူညီစောင့်မခြင်းဖြင့် ယုတ်နွယ်နေထိုင်လာကြသောကြောင့် မွန်လူမျိုးစုကြီးသည် ရှေ့ပဝေသကီ အချိန်ကာလမှစ၍ မင်းကောင်း၊ မင်းမြတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သူတော်ကောင်း၊ သူတော်မြတ်တို့သည်လည်းကောင်း နတ်ဒေဝတာများအား ပံ့သခြင်းအမှုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်လာကြခြင်းကို အကြောင်းအကျိုးညီညွတ်စွာဖြင့် သိရှိနားလည်ထားကြသောကြောင့် ယနေ့မျက်မှောက်ကာလ ရောက်ရှိလာကြသော မွန်လူမျိုးစုတို့သည် သစ္စာကတိ၊ စောင့်သိရှိသေမှုကို အခြေပြု၍ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ဘာသာ အစဉ်အလာများကို ထိန်းသိမ်းကာကွယ် စောင့်ရှောက်ပြီး နတ်ဒေဝတာတို့၏ ကူညီစောင့်မ

မူသည်ကြောင်းကျိုး ညီညွတ်မှုရှိပြီး တရားသောအကျင့်စရိုက်တို့ဖြင့်
 ဆောင်ရွက်နေထိုင်မှု ပြုနိုင်ကြစေရန် ရည်သန်၍ တရားကို နတ်စောင့်၏။
 သူတော်ကောင်း၊ နတ်ကောင်းစောင်မ၏။ လူသားများမစွမ်းဆောင်နိုင်သော
 အရာအမှုတို့ကို နတ်ဒေဝတာတို့ကသာ ပြုပေးနိုင်ကြ၏။ (လူမစွမ်းနတ်မ
 သည်) ဟုအဆိုပြုထားကြလေသည်။ အရာရာသော အမှုကိစ္စကြီးငယ်များ
 တို့၌ မိမိကိုယ်ကျင့်တရားကို အားမထားဘဲ နတ်တို့၏ ကူညီမှုကိုသာ
 တရာသေအားကိုးရန်အယူသည်းစေသော အယူဝါဒဖြင့် ပြုစီရင်နေထိုင်ရန်
 မဟုတ်မူပါ။ သစ္စာ၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဟူသော မိမိ၏ ကိုယ်ကျင့်တရား
 အပေါ် အခြေခံ၍ (အတ္တဟိအတ္တာနောနာထော) မိမိကိုယ်သာအားထား
 ရာ၏။ ထို့ကြောင့် မွန်လူမျိုးစုတို့သည် တရာသေဝါဒ အလွန်အကျွံ အယူ
 သည်းစွဲလန်းခြင်းမပြုလုပ်ကြစေလိုပါ။ အကြောင်းအကျိုး ညီညွတ်စွာရှိမှသာ
 အကူအညီ အထောင့်အပုံ ပြုနိုင်ကြစေရန် အခါအခွင့်သင့်မြတ်သည့် အချိန်
 ကာလတို့၌သာ ပင့်ဖိတ်ပူဇော်ပုံသမှုပြုပြီး လိုအပ်သော အမှုကိစ္စတို့ကို ပြီး
 မြောက်အောင်မြင်နိုင်စေရန် ပြုစီရင်ပြီး နတ်ဒေဝတာတို့နှင့် ဆက်သွယ်မှု
 ပြုလာကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့မျက်မှောက်ကာလ ခေတ်အခါသမ္ပယ ရောက်ရှိနေကြသော
 လူသားများတို့သည် သိပ္ပံနည်းပညာထွန်းကားလာသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး
 ဤနတ်ဒေဝတာပူဇော်ပုံသမှုသည် အကျိုးမဲ့ အချိုးနီးမျှသာဟု ယူဆလာ
 ကြပါသည်။ အမှန်မှာတော့ လက်တွေ့ဆန်သည့် (ရုပ်ဝါဒ) သဘောတရား
 အရ ကိုယ်တွေ့ လက်တွေ့ ရှုမြင်ကြလျှင် မမြင်မတွေ့နိုင်သော အရာ

ကိစ္စများကိုမှန်းဆပြီးဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင် မရေရာသော ပြုမူဆောင်ရွက်ကြသည့် အမှုကိစ္စမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မွန်လူမျိုးစုသည် ဗုဒ္ဓ၏ဝါဒကို အကြွင်းမဲ့ လက် ယုံကြည်ထားကြသော (စိတ်ဝါဒ) ကို ယုံကြည်ထားခြင်းကြောင့် (စိတ်တေန နိယတေလောကော) လောကကြီး၌ သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် စိတ်၏ ဦးဆောင်မှုနောက်သို့ တကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်နေရပါကုန်၏။ (စိတ်ရှစ်ဆယ်ကိုး) စေတသိက စေတသိက် (ငါးဆယ်နှစ်) (ရှစ်နှစ် ဆယ့်ရှစ်) (နိဗ္ဗာန်တစ်) ဟူသည့် အမှန်တကယ်ရှိနေသော (ပရမတ်) တရားကို (အဘိဓမ္မာ) ဟု မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားထား သော ဒေသနာတော်အရ လူသားအားလုံးတို့သည် (စိတ္တိဒ္ဓိပါတ်) စိတ်တန်ခိုး ဖြင့်သာ အရာရာသော အကြောင်းကိစ္စများတို့ကို ကြံစီဆောင်ရွက်အားထုတ် လုပ်ကိုင်နေထိုင်ကြရပါကုန်၏။

ထို့ကြောင့် လောကီ လူသားအားလုံးတို့သည် လောကကြီး၌ အရာရာသော ကိစ္စကြီးငယ်တို့တွင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြရသောအခါ ကူညီစောင့်မမှုကို အလိုရှိကြကုန်၏။ (ဥပမာ) ဘွဲ့ဒီဂရီတရုရ ရရှိထားသော လူငယ်တဦး အလုပ်ရရှိနိုင်ရန် ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲအရာရှိ တဦး၏ ထောက်ခံချက်ပါမှသာ လက်ခံမည်ဟု ဖော်ပြတောင်းဆိုထားကြပါသည်။ အကူအညီ အထောက်အပံ့ ကင်းမဲ့နေသော လူငယ်တယောက်၏ ဘဝသည်မည်မျှ ဆင်းရဲဒုက္ခကြီးပြင်းကြောင်း ကိုယ်တွေ့မျက်မှောက် ကာလ၌ အာရုံပြုမျှော်ခေါ် ကြည့်လျှင် ဒေသအသီးသီးတို့၌ အခက်ကြုံနေရ

သော လူငယ်တို့၏ ဘဝဒုက္ခများစွာတို့ကို သိရှိနားလည်ကြပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် မွန်လူမျိုးစုများ ဘဝတသက်တာ အသက်မွေးမှုပြုနိုင်ကြစေရန် ရေ၊ မြေ၊ တော၊ တောင်၊ သဘာဝ ဩကာသ လောကကြီးကို မှီခိုအားထား လုပ်ကိုင် စားသောက်၊ နေထိုင်လျက်ရှိကြသော အလုပ်လုပ်ကြရမည့် အမှု ကိစ္စအားလုံးတို့သည် (စတုမဟာရာဇ်တာဝတီသာ) နတ်ဘုံတို့၌ နေကြကုန် သော နတ်ဒေဝတာများတို့နှင့် ယှက်နွယ်ပြီး ကူညီစောင့်မမှုကို အမြဲတစေ လိုအပ်ကြသည်ဟု ပြုစီရင်ရေးသား ဖွဲ့ဆိုအပ်ပါသည်။

(နတ်ဒေဝတာချစ်မြတ်နိုးသောမင်းကြီး)

(၁) ဥတ္တလာပ မွန်မင်းကြီးသည် ကကုသံ၊ ကောဏဂုံ၊ ကဿပ နောင်တော်ဘုရားသုံးဆူတို့၏ ရေသနပ်တော်၊ ရေစစ်တော်၊ တောင်ဇေး တော်၊ ပရိဘောဂ၊ သီရိရခါတ်တော်တို့နှင့် တကွ ဂေါတမ ဘုရားရှင်၏ ဓမ္မရှင် ခါတ်တော်၊ ဆံတော်မြတ် ရှစ်ဆူတို့နှင့် ပေါင်းစုထားသော လေးဆူခါတ်စုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးကို နတ်ဒေဝတာတို့၏ ကူညီစောင့်မမှုဖြင့်သာ စီမံဆောင်ရွက်ထားနိုင်ပြီး သိဂုံတ္တရ တောင်ကုန်းထိပ်ပေါ်တွင် စေတီတော် ကြီး တည်ထားကိုးကွယ် ပူဇော်မှုကို ယနေ့ထက်တိုင် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင့် ခြောက်ရာမျှ တည်တန့်လာနိုင်သော ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်၏ ဘုရားသမိုင်းအစောင်စောင်တို့၌ ရေးသားဖော်ပြထားကြလေသည်။

(၂) သီဟဠတိုင်းသီဟိုလ် သီရိလင်္ကာ နိုင်ငံကို အထွဋ်၊ အထိပ်သို့ ရောက်ရှိနိုင်အောင် ထူထောင်ပေးခဲ့သော မင်းကြီးတပါး၏ ဘွဲ့တော်အမည်

နာမကို ကဗျည်းကျောက်စာ၌ (ဒေဝါနံပိယတိဿ) ဟူ၍ ခံယူထားပါသည်။ နတ်ဒေဝတာများ ရျစ်မြတ်နိုးသော ဘုရင်မင်းမြတ်မင်းကြီးဖြစ်ပြီး အစဉ် တစိုက်ကူညီစောင့်မပေးလာခဲ့ကြောင်း မင်းကြီးကိုယ်တော်တိုင် ရေးထိုး ထားသော ကဗျည်းကျောက်စာ၌ ဖော်ပြထားပါသည်။

(၃) ပါဠိပုဒ်ပြည်ကို မင်းပြုခဲ့သော သာသနဒါယကာ တကမ္ဘာလုံးတို့ ၌ ထင်ရှားကျော်ကြားဆုံးသော သာသနာပြုဧကရာဇ် ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး သည် သာသနာသက္ကရာဇ် (၂၃၆) ခုနှစ်ရောက်ရှိချိန် ကိုးတိုင်း ကိုးဌာနတို့၌ ဗုဒ္ဓဘာသာအတွက် သာသနာပြုပေးထားခဲ့သော မင်းကြီးအဖြစ် မဟာဝင် ကျမ်းကြီးတို့၌ ရေးသားဖော်ပြထားပါသည်။ (သီရိဓမ္မာ - အသောက) ဟူသော မင်းကြီးသည် ကျောက်ပြား ကျောက်တိုင်ပေါင်း လေးဆယ်တို့၌ ကဗျည်းကျောက်စာများ ရေးထိုးထားရာတွင် အသင်တို့ ငါကိုယ်တော် ရှင်မြတ်ပြုမူသလို လူသားအားလုံးတို့ လိုက်နာကြပြီး၊ ပြုမူနေထိုင်ကြကုန် လော့၊ ငါ၏ ခံစား၊ ခံစားမှုရရှိသလို အားလုံးသော လူသားတို့သည်လည်း အကျိုးထူးများ ခံစားနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ရေးထိုးထားခြင်းဖြစ်သည်။ (ဒေဝါနံ ပိယဒဿီ) (အသောက) မင်းကြီးသည် နတ်ဒေဝတာတို့၏ ကူညီစောင့်မ မှုကို အမြဲတစေ အစဉ်တစိုက် ခံယူထားသော မင်းကြီးတပါးဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရေတွင်းပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင် ရေကန်ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင် စေတီပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ကို ပထမလငပုတ်ဖမ်းသည့် လမှစ၍ ဒုတိယလငပုတ်ဖမ်းသည့် လ ခြောက်လကို အပြီးစောက်လုပ်နိုင်စေရန် ကိုးတိုင်း ကိုးဌာန အသီးသီးတို့ကို မိမိဘဏ္ဍာတော်တိုက်မှ ငွေသားကိုးဆယ့်

ခြောက်ကုဋေများအားပေးဝေလှူဒါန်းသည်ဟု မဟာဝင်ကျမ်းကြီး၌ရေးသား
ဖော်ပြထားပါသည်။

(နတ်ဒေဝတာကူညီပေးသည့်အနာထပိဏ်သူဌေး)

ဇေတဝနေ၊ အနာထ၊ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အာရမ္မေ၊ ဇေတမင်းသား၏
ဥယျာဉ်တော်ကို ငွေဒဂါးကျပ်တို့ဖြင့် အပြည့်စီစေသည့် စတုရန်းစရိယာမျှ
ရှိသော မြေစရိယာကို ငွေသားတို့ဖြင့် ပေးဝယ်၍ ကျောင်းအာရမ်ဆောက်
လုပ်လှူဒါန်းသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကျောင်းတော် ဇေတဝန်ကျောင်း
ဒါယကာ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် လောကဓမ္မတရားအလျှောက်
(လာဘော အလာဘော)လာဒိလာဘဆုတ်နှင့်နေချိန်တွင် မိမိမြှုပ်နှံထား
သော နေဥစ္စာရွှေငွေ ငါးဆယ့်ရှစ်ကုဋေနှင့် လူအများ လုပ်ကိုင်ထားစေသော
လယ်ယာ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား၊ ကြွေးမြီများ ငါးဆယ့်ရှစ်ကုဋေ ဆုံးကုန်ပြီး
ဆင်းရဲနေချိန် ဘုရားကျောင်းတော်သို့ ယာဂု(ခေါ်)ဆံကွဲပြုတ်မျှသာ
အလှူပေး နေရခြင်းကို မြတ်စွာဘုရားသည် အလှူဒါန ဝတ္ထုပစ္စည်းသည်
ပေါနမဟုတ်ပါ သဒ္ဓါတရားသာလျှင် ပေါန ဖြစ်ပါသည်ဟု မဟာကြားထား
ပေးတော်မူသည်။

တနေ့တွင် ကျောင်းတော်မှ အပြန် မိမိနေအိမ်ရှိ တံခါးစောင့်နတ်
သည် အသင်သူဌေးမင်း အလှူပေးမှု ရက်ရောအားကြီးခြင်းကြောင့် ဤမျှ
ဆင်းရဲသွားရသည်ဟု ပြောဆိုမိကြောင်း ထိုအချိန် သူဌေးကြီးသည် မိုက်လှ
ချည့်လာ။ အသင်တံခါးစောင့်နတ် အကျွန်ုပ်၏ သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးရက်

လေခြင်း အသင်သည် ဤယနေ့မှစ၍ ငါ၏ နေအိမ်တံခါးမှ အမြန်ထွက်သွား
စေဟုနှင့်ထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

ထိုအခါ တံခါးစောင့်နတ်သည် ထွက်ခွာသွားရပြီး မည်သည့်နေရာ
ဌာနတို့မှ နေခွင့်မရတော့ပါ။ နေစရာမရှိ။ အတိဒုက္ခရောက်နေချိန် သိကြားမင်း
မှ အသင်ပြောဆိုထားမိသော ဝဇီဒုစရိုက် အကုသိုလ်အလျှောက် အသင်
ဆင်းရဲခြင်းရောက်ရပါသည်။ ၎င်းသူဌေးကြီး၏ ဆုံးရှုံးသွားသော နေဥစ္စာများ
ပြန်လည်သယ်ဆောင်ပေးပြီး တောင်းပန်လျှင် ပြန်လည်နေခွင့်ရပါမည်ဟု
သိကြားမင်း ညွှန်ကြားပေးရာ တံခါးစောင့်နတ်သည် သမုဒ္ဒရာမှ နေဥစ္စာများ
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကြွေးမြီရှင်၊ လယ်ယာမြေလုပ်ကိုင်ထားသူများထံမှ
ပြန်လည်ပေးဆပ်လိုသော စိတ်ဆန္ဒကိုနှိုးဆော်ပေးခြင်းဖြင့် ၎င်းဆောင်ရွက်
ပေးခြင်းကြောင့် မူလနေရာ တံခါးစောင့်နတ်အဖြစ် ပြန်လည်နေခွင့်
ရရှိလေသည်။

အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည်လည်း လောကဓမ္မတရားတော်
အလျှောက် (အလာဘော) လာဒ်လာဘ ပိတ်ဆို့နေမှု အကုသိုလ်ကံ
ကုန်လွန်သွားသောကြောင့် နတ်ဒေဝတာတို့၏ ကူညီစောင့်မမှုဖြင့် သူတော်
ကောင်းနတ်ကောင်းစောင့်မသည် ဟူသော တရားတော်တို့အလျှောက်
ဘုရားတရားသံဃာကော်တို့အား ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားတို့၏ အကျိုး
ကျေးဇူးများကြောင့် သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် နတ်ဒေဝတာကို ညွှန်ကြားကူညီ
စောင့်မပေးကြောင်း၊ သီသာထင်ရှားစွာ မူလနေဥစ္စာ ရွှေ၊ ဝေဠု များ ပြန်လည်
သည်ဆောင်ပေးလာသော နတ်ဒေဝတာကို မူလနေရာဌာနအတိုင်း နေအိမ်

တံခါးစောင့်နတ်အဖြစ်ပြန်လည် နေခွင့်ရပြီး သူဌေးကြီးသည်လည်း မူလအတိုင်းနေဥစ္စာအတိုင်းပြန်လည်ပြည့်စုံလာပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် လောကကြီး၌ လူသားများတို့ကို နတ်ဒေဝတာများ ကူညီ စောင့်မမှုများရှိကြောင်း ထင်ရှားလှပါ၏။ မွန်လူမျိုးစုတို့သည် အစဉ်တစိုက် နတ်ဒေဝတာများနှင့် ယုက်နွယ်ပြီး တဦးပေါ်တဦး သဟဇာတ တရားထားရှိ နိုင်ခြင်းကြောင့် အကောင်း၊ အဆိုး၊ အမှား၊ အမှန်၊ မင်္ဂလာ၊ အမင်္ဂလာ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ အမှုကိစ္စခပ်သိမ်းတို့၌ နတ်ဒေဝတာများကို တိုင်တည်ပြီး လုပ်ကိုင်နေထိုင်လာကြသည့် အစဉ်အလာ ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ ထုံးတမ်းများတို့ကို မဖောက်မပြန် မဖျက်မဆီးကြဘဲ မိမိတို့၏ မျိုးရိုးဇာတိ အစဉ်အဆက် သက်ဝင်ယုံကြည် လာကြသော အစဉ် အလာကြီးကို ထိန်းသိမ်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်၏ (မွန်လူမျိုးနှင့်နတ်ဒေဝတာ) ဟူသောစာပေကို ဖွဲ့နွဲ့ရေး သားထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေဟင်္သာဟူသော အမျိုးသည် လောကကြီး၌ အမှန်တကယ်ရှိခြင်း မရှိခြင်း လူသားများတို့ တွေ့ဘူးသည်၊ မတွေ့ဘူးသည် ဟူသော လက်တွေ့ ဆန်သည့် သိပ္ပံခေတ်တွင် ကိုယ်တွေ့ တနေရာ ညွှန်ပြပေးပါဆိုလျှင် မည်သူ မျှပြန်မည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ မွန်လူမျိုးစုသည် လက်တွေ့ဆန်သော သိပ္ပံနည်းပညာတို့ထက် (စိတ်၊ စေတသိက်၊ နိဗ္ဗာန်) ဟူသည့် (ပရမတ္ထ) အသိဉာဏ်ပညာဖြင့် အမှန်ရှိသည့်တရား (ဝိဇ္ဇာ) နည်းပညာကိုသာ အများစု လက်ယုံကြည်အားထားကြသည့် လူမျိုးစုကြီးဖြစ်သည့် အလျောက် ရွှေဟင်္သာဟူသော အမျိုးသည် လောကကြီး၌ အမှန်တကယ်ရှိနေကြောင်း ကို ငါးရာငါးဆယ်ဇာတ်နိပါတ်တော်တွင် ဂေါတမဘုရား အလောင်းတော် နစဉ်အခါ ရွှေဟင်္သာ အမျိုးတို့၌ ကိုးဘဝ ဖြစ်ခဲ့ရဘူးသည်ဟု ဟောကြားထား သော ဒေသနာတော်အလျောက် ယုံကြည်မှုပြုထားကြလေသည်။

ရွှေဟင်္သာဘဝဖြစ်စဉ်များတွင် ဗြဟ္မဒတ်မင်း၊ ဗဟုပုတ္တမင်း၊ သံယမမင်း၊ သာဂလမင်းများတို့ကို (ရာဇာ) မင်းပြုသူတို့ကျင့်ဆောင်နေထိုင် ရမည့် တရားများကို ကျော့ကွင်းမိခံထားရပြီး၊ မုဆိုးပြန်လွှတ်ပေးသည့် တိုင်အောင် နေရပ်သို့ မပြန်မူဘဲ မုဆိုးလည်း အကျိုးရှိနိုင်စေရန် ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် ဓမ္မမိဘုရားတို့လည်း တရားတော် နာကြားနိုင်စေရန် ရွှေဟင်္သာသည် မိမိတို့၏အသက်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ နန်းတော်အရောက် ဆောင်ကျဉ်းစေခဲ့ပါသည်။ (စူဠ ဟံသ မဟာဟံသ) ဇာတ်အမှတ် (၅၃၄) တို့ကို မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ၌ အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ ပကတိသာဝက၊ ရဟန်းတော်ပေါင်း

ကိုးသောင်းခြောက်ထောင်တို့အား ဟောကြားထားတော်မူသည်။

ရွှေဟင်္သာအမျိုးတို့သည် လူသူတို့နှင့် ဝေးရာအရပ်ဒေသဖြစ်သော ဟိမဝန္တာတောင် မြောက်ဘက်အစွန်းရှိ စိတ္တဂုဏ်တောင်၊ ရွှေဂူ၌သာ နေကြပါသည်။ (တေရဋ္ဌ)ရွှေဟင်္သာအမျိုးသည် ဟင်္သာငါးမျိုးအနက် ထူးကဲစွာ မြင့်မြတ်သော ရွှေဟင်္သာမျိုးဖြစ်ကြသည်။ ဟင်္သာအမျိုးငါးမျိုးတို့မှာ (၁)တိဏ္ဏဟင်္သာမျိုး၊ (၂)ပဏ္ဏဟင်္သာမျိုး၊ (၃)သီလာဟင်္သာမျိုး၊ (၄)ပါကဟင်္သာမျိုး၊ (၅)တေရဋ္ဌရွှေဟင်္သာမျိုး တို့ဖြစ်ကြပါသည်။

အထက်ပါ ဟင်္သာငါးမျိုးတို့အနက် (ပါက)ဟင်္သာမျိုးသည် ထူးခြားသော ကြန့်အင်လက္ခဏာ ရှိကြပါ၏။ မဟာဟံသဇာတ်တော်တွင် ပါကဟင်္သာမင်း၏သမီးတော် ဟင်္သာမငယ်သည် ရွှေအဆင်းနှင့် တင့်တယ်သော အရောင်အသွေးရှိခြင်းကြောင့် စိတ္တဂုဏ်တောင်ရွှေဂူတွင်း၌ နေသော တေရဋ္ဌရွှေဟင်္သာမင်းထံ လာရောက်ဆက်သပါသည်။ ရွှေဟင်္သာမင်းလည်း အလွန်တရာမှ နှစ်သက်သည်ဟု ဖော်ပြထားလေသည်။ ထိုဟင်္သာအမျိုးအုပ်စုနှစ်စုတို့သည်သာ ဟိမဝန္တာတောင်တန်းကြီး၏ မြောက်ဘက်အစွန်း စိတ္တဂုဏ်တောင်တွင် တခြမ်းတဘက်စီနေကြပြီး တေရဋ္ဌရွှေဟင်္သာမင်းသည် ရွှေဂူတွင်း၌သာ အမြဲတမ်းနေပါသည်။

မဟာဟံသဇာတ်တော်ပေါင်းခန်းမှာ တေရဋ္ဌ ရွှေဟင်္သာမင်းသည် ဝေါတမ မြတ်စွာဘုရားပါက ဟင်္သာမျိုးမှ သုဂေမာ ဟင်္သာမသည် ယသော်ဓရာ၊ သုမုခ၊ ရွှေဟင်္သာစစ်သူကြီးသည် ရှင်အာနန္ဒါလုဒ္ဓမုဆိုးကြီးသည် ဆန္ဒအမတ်ဖြစ်လာပြီး သာဂလဘုရင်မင်းမြတ်သည် ရှင်သာရိပုတ္တရာ

ဖြစ်လာ၏။ ခေမာမိဖုရားကြီးသည် ခေမာထေရီ၊ ဘိက္ခုနီဖြစ်ပြီး ရွှေဟင်္သာ
မျိုးကိုးသောင်းခြောက်ထောင်တို့သည်လည်း ဝေါတမဘုရားရှင်၏ တပည့်
သာဝက ရဟန်းပရိသတ်လာရောက်ဖြစ်ကြရသည်ဟု ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌ဟောကြားပေးတော်မူသည်။

(ရွှေဟင်္သာမင်း၏ရှုပ်ပုံလွှာ)

ရွှေဟင်္သာဟူသော ပုံသဏ္ဍာန်ကြွန်အင်လက္ခဏာသည် လုဒ္ဒမုဆိုး
ခေမာအိုင်၌ လာရောက်ကျက်စားသည့်အချိန် ပဋ္ဌမဦးဆုံးတွေ့ရှိစဉ်အခါ
သာဂလ ဘုရင်မင်းမြတ်အား လုဒ္ဒမုဆိုးလာရောက်လျှောက်ကြားရာတွင်
ရွှေဟင်္သာသည် လှည်းပဒေါင်းအရွယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ကိုယ်ထည်ရှိ၏။
ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းအရောင်ရှိပါ၏။ လည်၌မြဲရံအပ်သော
လည်ရေးသုံးရစ်ရှိပြီး သုံးကြောင်းသော လည်ရေးတို့သည် နီသောအရေး
တို့ဖြင့် လည်မှရှေ့သို့လျှောက်၍ အနောက်သို့ထုတ်ခြင်းအရောင်သည်
လျှိုးသွားကုန်၏။ ကမ္မလာနီဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော အရောင်တော်ဖြင့်
ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးတို့၌ ထားသော ရွှေတုံးကဲ့သို့ အလွန်လှပတင့်တယ်ပါ၏
ဟု၊ လုဒ္ဒမုဆိုးသာဂလ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် ခေမာ မိဖုရားကြီးတို့အား
လျှောက်ကြားတော်မူလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေဟင်္သာမျိုးတို့သည် လူသူတို့နှင့် ဝေးလံသော ဒေသ
တော်၊ တောင်တို့၌သာ နေကြသည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ ကျက်စားရာ နေရာဒေသ
တို့သည်လည်း သဘာဝအလျောက် ပေါက်သော သလေးစပါးများ

ပေါက်သည့်ဒေသနှင့် ကြားမျိုးငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဟိမဝန္တာတောင်ရှိ
 ဇာတိသမ္မတအိုင်၊ ပဒုံမာအိုင်၊ အနာဝတတ်အိုင်တို့၌သာ၊ ကျက်စားကြ
 ပါသည်။ ရွှေဟင်္သာမင်းကျော့ကွင်း မိသောရေအိုင်သည် သာဂလမင်း၏
 ဗာရာဏသီပြည်မှ သုံးဂါဝုဒ်မျှဝေးသော တောတောင်ချိုင့်ဝှမ်းတစ်ခုတွင်
 ကြီးမားသော ရေအိုင်အဖြစ် တူးဖော်စေပြီး ကြားမျိုးငါးပါးနှင့် သလေးစပါးများ
 စိုက်ကျစေ၍ (ခေမာအိုင်) ဟု သမုတ်စေသည်။ ရေအိုင်၏ အရပ်လေး
 မျက်နှာတွင် ဘေးမဲ့ကန်ဟု ကြေညာထားပြီး လူသူတဦးတယောက်မျှ
 မလာရောက်စေရဟု မိန့်ဆိုထားသည်။ ခေမာမုဆိုးတယောက်သာ နေ့စဉ်
 ငှက်အပေါင်းတို့လာရောက်ကျက်စားကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ နောက်ဆုံးပါက
 ဟင်္သာမျိုးတို့လာရောက်ကျက်စားပြီးမှ ရွှေဟင်္သာမျိုးတို့သည် ယုံကြည်စိတ်
 ရချ၍ လာရောက်ကျက်စားကြလေသည်။ ရေအိုင်တွင် စောင့်ကြည့်နေသော
 ခေမာမုဆိုးငယ်သည် ရွှေဟင်္သာလာရောက်သည်ကို တွေ့ မြင်ရ
 သောကြောင့် ဝမ်းသာအားရ ရွှင်လန်းစွာဖြင့် လုဒ္ဒမုဆိုးကြီးထံ အကြောင်း
 ကြားပြီး လုဒ္ဒမုဆိုးသည် ရေအိုင်အနီး၌ ဥမင်လိုက်ခေါင်းတူးပြီး ရွှေဟင်္သာမင်း
 ဆင်းသက်သည့်နေရာကို သေချာစွာ မှတ်ယူထားပြီးမှ ကျော့ကွင်းကို ချထား
 ပါတော့သည်။

တေရဌ ရွှေဟင်္သာမင်းသာလျှင် ကျော့ကွင်းမိ၍ ပဌမအကြိမ်ရုံး
 သည်၊ ခြေ၏အရေများပြတ်သည်။ ဒုတိယအကြိမ် ရုံးပြန်ရာ အကြောများ
 ပြတ်သည်။ တတိယအကြိမ်ရုံးလျှင် အရိုးပါပြတ်မည်ဖြစ်ပြီး အင်္ဂါရပ်မစုံမလင်
 ဖြစ်လျှင် အကြီးအကဲမင်းတို့၏ ကြန့်အင်လက္ခဏာတို့နှင့် မပြည့်စုံမညီညွတ်

နိုင်တော့မည်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အရုံးကန်မှမပြုတော့ဘဲ၊ မိမိ၏ ဝိပါကဝဋ် အလျောက်သာ ခံယူပြီး၊ ငြိမ်သက်စွာ နေလိုက်ပါသည်။ ရွှေဟင်္သာမင်း ကျော့ကွင်းမိချိန်မှာ စောလွန်းသော အချိန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မိမိ၏ အမျိုးအစွေ များ အစာရေစာဝလင်မှု မရရှိကြသေးသည်ကို စောင့်စားပြီး အသံမပြုဘဲ ငြိမ်ခံနေပါသည်။ အချိန်လင့်လာသည့်အခါ အစာရေစာများဝလင်လာကြ သော အချိန်ရောက်မှသာ အလွန်စူးရှသော အသံကို အော်မြည်လိုက်သော ကြောင့် ကျွန်ဟင်္သာကိုးသောင်းတို့ ပြန်တက်ကုန်ပြီး ရွှေဟင်္သာမင်းသာလျှင် ကျော့ကွင်းမိခံထားသည့် နေရာတွင် ကျန်ရှိပါတော့သည်။

အလန်တကြား ပြန်တက်သွားကြသော ဟင်္သာများအတွင်း၌ ရွှေဟင်္သာမင်းကို မတွေ့ရသော၊ သုမုခ ရွှေဟင်္သာစစ်သူကြီးသည် ရေအိုင်သို့ ပြန်လာပြီး မိမိသာလျှင် အသက်ကို အသေခံပါသည်။ မုဆိုး၏ အလိုဆန္ဒကို မိမိခံယူပါမည်။ ထိုအခါ လုဒ္ဒမုဆိုးကြီးသည် ကျော့ကွင်းမိထားခြင်းမရှိဘဲ ထူးခြားစွာ လာရောက်၍ အသက်ကိုပေးအပ်နေသော သုမုခရွှေဟင်္သာကို မေးမြန်းရာ လူတို့၏ စကားအတိုင်း မဂထ ဘာသာဖြင့် ရွှေဟင်္သာမင်းကို အမျိုးအစွေများ စောင့်ရှောက်နိုင်စေရန် ပြန်လွှတ်ပေးပါ။ အသင်မုဆိုး လိုအပ်သလို အသုံးပြုပါဟု မိမိကိုယ်ကို အပ်နှံပေးလေသည်။ လုဒ္ဒမုဆိုး သည် အဟိတ်တိရစ္ဆာန် သတ္တဝါဖြစ်လင့်ကစား တရားဟောခြင်း၊ စိတ်ထား မြင့်မြတ်ခြင်း မိမိ၏အသက်ကိုပင် မငဲ့ကွက်ဘဲ ရွှေဟင်္သာမင်း၏ အကျိုး ကျေးဇူးများ ဆောင်ရွက်မှုပြုနိုင်ခြင်းကို သိရှိလာသောအခါ သတိ သံဝေဂ ကြီးမားစွာ ရရှိလာပြီး မိမိကိုသာဂလ ဘုရင်မင်းမြတ်စေလိုရာစေ အပြစ်

ဒက်များကို ခံယူတော့မည်ဟု စိတ်ဆန္ဒပေါ်ပေါက်လာပြီး ရွှေဟင်္သာမင်း၏ ကျော့ကွင်းကို ဖြုတ်ပေး၍ ရွှေဟင်္သာညီနောင်တို့အား နေရပ်ထံပြန်စေရန် လွှတ်လိုက်တော့သည်။

ကျော့ကွင်းမှ လွတ်လာသော ရွှေဟင်္သာမင်းသည် အသင်မုဆိုး ကျွန်ုပ်တို့ကို လာရောက်ဖမ်းယူရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို မေးမြန်းရာ သာဂလ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မိဖုရားကြီးသည် အိမ်မက်ရာတွင် ရွှေဟင်္သာကို ပွေဖက်ရသည်ဟု မြင်မက်လာခြင်းကြောင့် ရွှေဟင်္သာကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ ရှိရသည်ဟု ဘုရင်မင်းမြတ်ထံလျှောက်ကြား၍ ယူလိုရရှိအောင် လာရောက် ဖမ်းယူရခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် အသင်မုဆိုး မိမိတို့ကို နန်းတော်သို့ အရောက် ဆောင်နှင်းစေလော့၊ အသင်မုဆိုးလည်း အပြစ်လွတ်ပြီး အကျိုး ရှိစေရမည်။ သာဂလဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် ဓမ္မမိဖုရားကြီးတို့သည်လည်း တရားဒေသနာ နာကြားနိုင်ပါတော့မည် မိမိတို့ အသက်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ မုဆိုးအား နန်းတော်သို့ အရောက်ဆောင်နှင်းစေလေတော့သည်။

ဗာရာဏသီပြည်သို့ ရောက်ရှိသော် သာဂလဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် ဓမ္မမိဖုရားကြီးတို့သည် နန်းတော်ပေါ်မှ မြှော်ခေါ်ကြည့်ရာ လူဇဒုဆိုးကြီး ရွှေဟင်္သာမင်းညီနောင် သယ်ဆောင်လာသည်ကို မြင်တွေ့ရသောအခါ ဝမ်းသာအားရစွာဖြင့် ကြိုဆိုပြီး ရွှေဟင်္သာမင်းညီနောင်တို့အား တင်ခွင့်စားပွဲ ပေါ်တွင် သင့်တော်အောင်နေစေပြီး ပျားရည်တင်လဲ၊ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်တို့ကို ကျွေးမွေး၍ ခြေမှကျော့ကွင်းမိထားသော ဒါက်ရာများကို အကြိမ်တစ်ရာချက် ထားသည့် ဆီချက်ထောပါတ်တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းစေတော့သည်။

တေရဋ္ဌ ရွှေဟင်္သာမင်းသည် သာဂလ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့်
 ဓမ္မမိဖုရားကြီးတို့အား ကြောင်းကျိုးဆန္ဒအားလျှော်စွာ တပိုင်ဒီစီမေးမြန်း
 ပြောဆိုကြရာ ကောင်းမြတ်သောတရားဒေသနာများကို ဟောကြားတော်မူ၍
 ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဤသို့သော တရားဒေသနာများကို နာယူရခြင်းကြောင့်
 များစွာဝမ်းသာပီတိသောမနဿဖြစ်ပေါ်လာရပြီ။ ရွှေဟင်္သာညီနောင်တို့အား
 မိမိတို့နှင့်အတူ ဗာရာဏသီရွှေနန်းတော်မှာ ကောင်းမွန်စွာစံမြန်းနေကြပါဟု
 တောင်းပန်မိန့်ဆိုကြပါသည်။

တေရဋ္ဌ ရွှေဟင်္သာမင်းသည် အသင်မင်းကြီး အကျွန်ုပ်တို့သည်
 ရွှေဟင်္သာမျိုးတို့၌သာဖြစ်သော မျိုးနွယ်ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့၏မျိုးနွယ်ကိုသာ
 စောင့်ရှောက်ရမည့်တာဝန် ပါရမီခံရှိလာသည်။ အသင်မင်းကြီးသည် သာ
 လျှင် မိမိ၏မနဿလူသား အမျိုးအဆွေတို့ကို တရားနှင့် အညီစောင့်ရှောက်
 နေထိုင်ရန် တာဝန်ပါရမီရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အတူ နေထိုင်ရန်မသင့်ပါ။
 တိုင်းသူပြည်သားများတို့အား ရာဇာမင်းတို့ကျင့်အပ်သော တရားဆယ်ပါးနှင့်
 ညီညွတ်အောင် ကျင့်ဆောင်အားထုတ်ထားနိုင်လျှင် ဘဝဆက်တိုင်း
 ကောင်းရာသုဂတိသို့ လားနိုင်ကြပြီ။ မဂ်ဇိလ်နိဗ္ဗာန်သို့ တိုင်အောင်ရောက်
 ရှိနိုင်လိမ့်မည်ဟု ဟောကြားပေးရာ ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးနှင့် မိဖုရားကြီးဓမ္မာ
 တို့သည် ဝမ်းသာကြည်နူးနှစ်သက်စွာဖြင့် နလုံးသွင်းယူတော်မူကြ
 လေသည်။

နံနက်မိုးသောက်သော် ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေကြသော ဘုရင်မင်းမြတ်
 နှင့် မိဖုရားကြီးဓမ္မာတို့သည် ရွှေဟင်္သာမင်း ညီနောင်တို့အား မိမိတို့

အမျိုးအစေ့များထံ ပြန်လည်စောင့်ရှောက်နိုင်စေရန် အမျိုးအနွယ်မတူ
သောကြောင့် အတူနေရန် မသင့်ကြောင်း နှလုံးသွင်းယူနိုင်ကြ၍ မေတ္တာ၊
ဂရုဏာ၊ စေတနာ ထားကြပြီး ကောင်းမြတ်သော အစာရေစာတို့ကို ကျွေးမွေး
ပြီး ဘဝဆက်တိုင်း အစေ့ခင်ပွန်း မိသားစုဟု ကောင်းဖြစ်နိုင်ကြစေရန် ဆုမွန်
ကောင်းတောင်းဆို ဂုဏ်သတ္တိပြုဆိုကြပြီး ရွှေဟင်္သာမင်းညီနောင်တို့အား
ပြန်လွှတ်တော်မူရာ ဟိမဝန္တာတောင်မြောက်ဘက် အစွန်းရွှေဂူရှိသော
စိတ္တဂူတောင်သို့ ပြန်သွားကြသည်ကို ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားကြီးတို့
သည် မျက်မြင်တဆုံးရှုမြော်နေကြပါတော့သည်။

(ရွှေဟင်္သာနှင့်မွန်လူမျိုး)

ရွှေဟင်္သာ ဟူသော အမျိုးသည် လောကကြီး၌ အမှန်တကယ်ရှိ
သည်ဟု အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်အပ်ပါသည်။ ရွှေဟင်္သာနှင့် မွန်လူမျိုးတို့သည်
စရိုက်လက္ခဏာ၊ ဝီဇနိယာမတရားတော်လျှောက် (အနန္တရပစ္စယ)
ဂုဏ်သတ္တိအား ရှိထားနှင့်ခြင်းကြောင့် ယနေ့မျက်မှောက်ကာလ
(သမနန္တရပစ္စယ) ဂုဏ်သတ္တိအားတို့ဖြင့် ရွှေဟင်္သာဟူသော ရုပ်ပုံလွှာကို
မွန်လူမျိုး တမျိုးသားလုံးသော အထွဋ်အမြတ် သင်္ကေတ အမှတ်လက္ခဏာ
အမြတ်တန်းထားနိုင်ကြခြင်းသည် (ဝိဂတပစ္စယော) အကြောင်းတရားမဲ့
ပြုမူနေကြခြင်း မဟုတ်မူဘဲ (အဝိဂတပစ္စယော) မကင်းသောတရား
အကြောင်းများစွာရှိခဲ့ကြသည့် (အနမတဂ္ဂ) သံသရာတို့၌ ပါရမီခံ အဆက်
ဆက်ရှိခဲ့ကြဘူးသောကြောင့် တဦးအပေါ်တဦး (သဟဇာတ) တရားထား

နိုင်ခြင်းသည် များစွာသော အကြောင်းတရားများ ရှိထားနှင့်ခြင်းကြောင့် ရွှေဟင်္သာ၏ ရုပ်ပုံလွှာကို ဖွဲ့ဆိုမှုရှုမြင်ကြရလျှင် နှလုံးပိတ်မွေ့လျော်စွာဖြင့် ရိုသေလေးစားမှုပြုကြပြီး အမြတ်တနိုး အထွဋ်အထိပ် သင်္ကေတ အမှတ် သညာ ကြန်အင်လက္ခဏာ ယဉ်ကျေးမှု အနုသုခုမ ပစ္စည်း၊ ပစ္စယု အဆောင် အယောင်ဝေယျာဝစ္စအသီးသီးတို့၌ အလေးတယူပြုမှုနေထိုင်စောင့်ရှောက် လာကြသည့် ဓလေ့ထုံးတမ်းကြီးကို ကမ္ဘာတည်သရွေ့ ကျွန်တော်တို့ မွန်လူမျိုးစု တမျိုးသားလုံးအတွက် အစဉ်တစိုက် ပြုမှုဆောင်ရွက်နေထိုင် သွားကြမည်ဟု အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်လေးမြတ်စွာဖြင့် တည်ရှိသွားကြပါ လိမ့်မည်။

မဟာသတ္တရာဇ်(၁၁၁)ခုနှစ်မြတ်စွာဘုရားရှစ်ဝါရရှိချိန် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ သထုံပြည်၌ ရက်သတ္တ သီတင်းတပိတ်မျှ သီတင်း သုံးတော် မူပြီး တန်ခူးလွန်း (၈)ရက်နေ့၊ မရွှိမဒေသသို့ အပြန်ခရီးကို ကောင်းကင်ယံ ဈာန်ခရီးဖြင့် ကြွချီတော်မူစဉ် ပင်လယ်ရေပြင်၊ အနိမ့်ဆုံးကာလ ရေအကျ အနိမ့်အစစ်ဆုံးသောအချိန်တွင် မို့မောက်နေသော ကျောက်ငူထိပ်ကို သောင်ထွန်းရန် ပေါ်လုနီးပါးရှိနေစဉ် ကြိုတင်နိမိတ္တဗျာဒိတ် ရယူနိုင်ရန် ရွှေဟင်္သာမောင်နှံ တို့လာရောက်ပြီး ယဉ်တွဲနားနေသည်ကို ထူးခြားစွာ ကောင်းကင်ယံမှ ရှုမြင်ရခြင်းကြောင့် ဈာန်ခရီးကို ခေတ္တရပ်နားပြီး အာနန္ဒါ ဤပင်လယ်ပြင်ထက်ဝယ် လာရောက်နားနေကြသော ရွှေဟင်္သာမောင်နှံ တို့၏နေရာဌာနသည် နောင်အခါကာလ ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီး အနစ်ပေါင်း တစ်ထောင်ကျော်ကာလ ကျရောက်လျှင် မြေအတိမို့မောက်

လားပြီး မွန်လူမျိုးတို့ မင်းပြုနေထိုင်ကြ လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တရားမြွက်ကြား ထားပေးတော်မူသည်ကို အကြောင်းပြု၍ သာသနာသက္ကရာဇ် (၁၁၁၆) ခုနှစ် မှစ၍ (သမလ + ဝိမလ) မင်းသားနှစ်ပါးတို့ စတင်ထူထောင်၍ မြို့နန်းတည်ပြီး မင်းဆက်ပေါင်း (၁၇) ဆက်၊ နှစ်ပေါင်း (၃၀၀) ကျော်အထိ မင်းပြုနေထိုင်လာ ကြပြီ။ ကောဇာသက္ကရာဇ် (၇၁၅) ခုနှစ်မှာ တဖန်မွန်ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး (ဗညားဥျား) လက်ထက်တော်၌ ရွှေဟင်္သာမောင်နှံတို့၏ ကြိုတင်နိမိတ္တ ဗျာဒိတ်တော်ကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်း၊ သဒ္ဓါကြည်လင်စွာ အာရုံပြုခံ ယူထားရှိနိုင် ခြင်းကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အလျောက် (ဟံသာဝတီနေပြည် တော်) ဟု သမုတ်စေပြီး ဗုဒ္ဓ၏ ဝါဒ ဘာသာ သာသနာတော် စည်ပင်သာယာ ထွန်းကားစေရန် အစွမ်းကုန် အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိစေခဲ့ရာ ရွှေနန်းတော် ၌ ရွှေဖြင့်ပြီးသော သင်္ကေတ၊ အမှတ်တံဆိပ်၊ နန်းဦး၊ နန်းလျှာ၊ တံခွန်၊ ကုက္ကား၊ ဘုရားကျောင်းကန်၊ နန်းတွင်းအသုံးအဆောင် ပစ္စည်း ပစ္စယု အားလုံးသော အရာဌာနတို့၌ (ရွှေဟင်္သာ) ၏ ရုပ်ပုံလွှာကို အရာရာတို့၌ အထူးတလည် ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးတို့ကို သွန်းလောင်းပြီး အပြည့်အစုံ သုံးဆောင်ခြင်းများ ပြုလုပ်ထားကြလေသည်။

ဤမည်သော ပြုမှုဆောင်ရွက်မှုတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဗုဒ္ဓဝါဒကို အကြွင်းမဲ့ သက်ဝင်ယုံကြည်ထားသော မွန်လူမျိုးတို့၏ အကျင့်စရိုက်၊ လက္ခဏာပါရမီအထုံဝါသနာတို့မှ ဖြစ်ပေါ်လာကြသော သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိ၊ ဒုလ္လဘ တရားများကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်အပ်ပါသည်။

ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်နိပါတ်တော်၌ ရွှေဟင်္သာ ကိုးဘဝဖြစ်ခဲ့ရာဘူး

သည့်အနက် မနုဿလူသားတို့ကို အုပ်ချုပ်သောမင်းများ ပြဟွဒတ်မင်း၊ ဗဟုပုတ္တကမင်း၊ သံယမမင်း၊ သာဂလမင်း တို့အား မဂထဘာသာဖြင့် တရားဟောကြားပေးရာတွင် ရာဇာမင်းတို့ကျင့်ဆောင်ရမည့် အကျင့်စရိုက် လက္ခဏာတို့ကို ဟောကြားညွှန်ပြပေးထားသောကြောင့် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ သည် မိမိတို့ တိုင်းနိုင်ငံတို့၌ သယာဝပြောအောင် တရားတော်အတိုင်း ကျင့်ဆောင်လာခြင်းကြောင့် နောင်သောကာလများစွာတို့၌ (ရာဇဓမ္မ) မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးဟူ၍ ကျင့်ထုံးကြီးပေါ်လာသည်ကို လူသားအားလုံး တို့ လေးစားသမှု ပြုကြပြီး အစဉ်တစိုက် တရားစောင့်ရှောက်သောမင်းများ အုပ်ချုပ်မှုကို တိုင်းသားပြည်သူတို့မှ ခံယူလိုကြကြောင်း မင်းစိုးရာဇာတို့သည် တရားနှင့်ညီညွတ်မှု မိရှိသော စီမန်အုပ်ချုပ်မှု ပြုမိလျှင် အကျိုးဆုတ်ယုတ် သော သာဓကများစွာတို့ကို ကိုယ်တိုင်ရှုမြင် ဆင်ခြင်လာနိုင်ပါတော့သည်။

(ရွှေဟင်္သာမင်း တရားဟောခြင်း)

မဟာဟံသဇာတ်တော်၌ သာဂလမင်းကို ဟောကြားထားပေးသော တရားတော်တို့မှာ ဤသို့ မေးမြန်းထားပြီး အသင်မင်းကြီး ကျင့်ဆောင်ရမည့် တရားတော်တို့ကို နှလုံးသွင်းလေလော့ တရားတော်တို့မှာ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

- (၁) ကုသလာနု ။ တိုင်းသားပြည်သူများအနာရှေးဂါကင်းပါ၏လော။
- (၂) အနာမယ် ။ တိုင်းသားပြည်သူများဝပြောသာယာပါ၏လော။

- (၃) ဣဒံရဋ္ဌပီတံ ။ ။ တိုင်းသားပြည်သူများဆင်းရဲခြင်းကင်းပါ၏လော။
- (၄) ဓမ္မေန ။ ။ တိုင်းသားပြည်သူများစာရေးနှင့်အညီသြဝါဒပေးနိုင်ပါ၏လော။
- (၅) အမဇ္ဈေသု ။ ။ မူးမတ်တော်တို့အားပဋိပညာအမျက်ဒေါသထွက်မှုကင်းပါ၏လော။
- (၆) ဥပ္ပဇ္ဇေသု ။ ။ မူးမတ်တို့သည် မိမိတို့အလိုဆန္ဒကို လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ပါ၏လော။
- (၇) ဇီဝိတံနဝကံန္တံ ။ ။ မိမိအသက်ကိုမဇ့်ကွက်ဘဲနေပါ၏လော။
- (၈) သာဒိသိဘဂိယာ။ ။ ဇာတ်မျိုးနွယ်တူသောမယားတို့မိမိအလိုဆန္ဒသို့ လိုက်နာပါကုန်၏လော။
- (၉) ပိယဘာကိနီ ။ ။ ချစ်ဖွယ်သောဝကားတို့ကိုဆိုတတ်ပါကုန်၏လော။
- (၁၀) ပုတ္တဂ္ဂူပယသုပတာ။ ။ သားလမ်းတို့အခြွေအရံနှင့် ပြည့်စုံပါ၏လော ။ ဟူ၍ မေးမြန်း တော်မူရာ ကာသိကရာဇ်တိုင်းကို အုပ်ချုပ်စီရင်နေသော သာဓလ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားကြီးခေမာတို့သည် တရားတော်နှင့် အညီ အမှန်တကယ် ကျင့်ဆောင်စီမံအုပ်ချုပ် လျှက်ရှိပါကြောင်း ပြောကြားပေးလေသည်။

(ရာဇဓမ္မတာရားဟောခြင်း)

- (၁) ဒါနံ ။ ။ အလှူဒါနကုသိုလ်ကောင်းမှုမပြတ်ပြုလုပ်နေထိုင်ခြင်း။
- (၂) သီလံ ။ ။ အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံအောင်နေထိုင်ခြင်း။
- (၃) ပရိစ္ဆာဝံ။ ။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောတိုင်းသားပြည်သူတို့အားပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း။
- (၄) အဇ္ဇဝံ။ ။ ပြည်သူများအပေါ်ရူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်ထားရှိခြင်း။

- (၅) မဒ္ဒဝံ ။ ။ ပြည်သူများအပေါ်ပြောင်မှတ်တည်ကြည်သာစိတ်ထားရှိခြင်း။
- (၆) တပံ ။ ။ ဥပုသ်သီတင်းသီလဆောက်တည်သော အလေ့အကျင့်ပြုလုပ်ခြင်း။
- (၇) အကောမံ ။ ။ အမျက်ဒေါသပြင်းပြဏ္ဍာမထွက်အောင်ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခြင်း။
- (၈) အဝိဟိသ္မိ ။ ။ သူတပါးတို့အားညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုမပြုလုပ်ခြင်း။
- (၉) သန္တိစ ။ ။ သည်းခံနိုင်သောတရားတို့ကိုအစဉ်အမြဲထားရှိနိုင်ခြင်း။
- (၁၀) အဝိဂျေနေဋ္ဌ ။ ။ ပြည်သူအများတို့၏ အလိုဆန္ဒများကို လိုက်လျောညီထွေ

ဆောင်ရွက်ခြင်း ဟူသော (ရာဇမေဗ္ဗ) ဆယ်ပါးတို့ကို ညီညွတ်ပြည့်စုံအောင် အစဉ်အမြဲကျင့်ဆောင်နေထိုင်စေလော့ဟု သာဂလဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် ဓမ္မမာမိဇုရားကြီးတို့အား တရားဒေသနာဟောကြားတော်မူပြီး မိမိတို့ အမျိုးအဆွေများရှိရာ အရပ်ဒေသဖြစ်သော ဟိမဝန္တာတောင်၊ မြောက်ဘက်အစွန်း၊ စိတ္တဂုဏ်တောင်သို့ ပြန်လည်ကြွမြန်းပြန်လာကြရာ အကြီးအကဲမဲ့ဖြစ်နေကြရသော ရွှေဟင်္သာကုံးသောင်း၊ ခြောက်ထောင်တို့ဝေးမှိုင်နေကြရာမှ မိမိတို့ရွှေဟင်္သာမင်းညီနောင်ပြန်လည်ကြွမြန်းလာသည်ကို အဝေးမှမြင်ကြရသော အမျိုးအဆွေတို့သည် အလွန်အမင်း ဝမ်းသာအားရရွှင်လန်းလာကြလေကုန်၏။

(ရွှေဟင်္သာ၏ ရုပ်ပုံလွှာကို မြတ်နိုးကြသည့် မွန်လူမျိုး)

ကျွန်တော်တို့ မွန်လူမျိုး စုတမျိုး သားလုံးတို့သည် ရွှေဟင်္သာဟူသော ရုပ်ပုံလွှာကို အမှတ်တံဆိပ်၊ သင်္ကေတ၊ အထွဋ်အမြတ်နေရာဌာနတို့၌ ထားရှိနိုင်ခြင်းသည် (စုဌဟံသမဟာဟံသ) ဇာတ်တော်အသီးသီး နိပါတ်တော်တို့မှ ရွှေဟင်္သာမင်းသည် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့အား တရားဒေသနာဟောကြားထားပေးသည့် (ရာဇဓမ္မ) တရားဆယ်ပါးနှင့်အညီ ဆုံးမဩဝါဒပြု၍ နှစ်ဦးနှစ်ဘက်ကတိကဝတ်ပြည့်စုံစွာ နေလာကြသော မင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့နှင့် သစ္စာကတိစောင့်သိရှိသေသော အစဉ်အလာကောင်းများကို သိရှိနားလည်ထားစေရန် ဆရာတော်၊ သူတော်ကောင်း၊ သူတော်မြတ်တို့၏ ဟောကြားညွှန်ပြထားသော ဒေသနာတော်အလျောက် ကျွန်တော်တို့ လူသားများနှင့် မွန်လူမျိုးတို့သည် (တေရဋ္ဌ) ရွှေဟင်္သာမင်း၏ ကျေးဇူးတရားကြီးမားမှုကို ဦးထိပ်ပန်ထားနိုင်ကြစေရန် (ကတညုတကတဝေဒီ) ဟူသောမင်္ဂလာတရားတော်အရ အစဉ်တစိုက် ကျေးဇူးတရားထားနိုင်ကြစေရန် ရည်သန်သောအားဖြင့် (တေရဋ္ဌ) ရွှေဟင်္သာမင်း၏ ရုပ်ပုံလွှာကို အမြတ်တနိုး အထွဋ်အထိပ်နေရာဌာနတို့၌ ထားရှိနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဟင်္သာဟူသော ငှက်မျိုးသည် ဧကဟိတ် အဟိတ်တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ပါသော်လည်း ဒွိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်များတို့၏ အသိဉာဏ်ပညာပြည့်စုံသော ဘုရင်မင်းမြတ်များတို့ကို တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်လာနိုင်စေရန် တရားဒေသနာ ဟောကြား ဆိုဆုံးမ ခဲ့ဘူးသော (တေရဋ္ဌ) ရွှေဟင်္သာမင်းကို

(ဥဒိဿ) ရည်စူး၍ မိမိတို့ မွန်လူမျိုးစု တမျိုးသားလုံးသည် ဦးထိပ်ပန်၍ မြင့်မြတ်သောနေရာဌာနတို့၌ ထားရှိနိုင်ခြင်း၊ အသုံးပြုခြင်း၊ အလေးအမြတ် ဝရပြုခြင်းဟူသော ဂုဏ်ခြပ်တို့ကို ချီးမြှင့်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သာမန်တိရိစ္ဆာ၊ အဟိတ်သတ္တဝါကို အလေးဂရုပြုမှုခြင်း မဟုတ်မူဘဲ ဘုရားအလောင်းတော် ပါရမီဖြည့်ကျင့်စဉ်ကာလ အနာဂါးရာအရင့်မှာ တကျိပ်၊ ရွှေဟင်္သာမင်းကိုး ဘဝဖြစ်ခဲ့ဘူးသည့် ကာလတို့၌ ဇေယျာဓိပတိနှင့် စူဠဟင်္သာမဟာဟင်္သာ ဇာတ်တော်တို့၌ ပြဟ္မဒတ်မင်း၊ ဟေပုတ္တကမင်း၊ သံယမမင်း၊ သာဂလမင်း တို့အား ရာဇဓမ္မဆယ်ပါးဟူသော မင်းကျင့်တရားတို့ကို ဟောကြားထား ပေးသော ဒေသနာတော်အလျောက် ယနေ့ခေတ်အခါ သမယ အထိ မင်းကျင့်တရားဆယ်ပါးတရားတော်အတိုင်း မင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့ ခံယူကျင့်ဆောင် အုပ်ချုပ်စီရင်မှုပြုလုပ်နေကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေဟင်္သာနှင့် မွန်လူမျိုးတို့သည် (အနမတဂ္ဂ) သံသရာမှ ပါရမီခံများတူမျှသော စွမ်းသတ္တိအား အထူးရှိထားနှင့်ကြခြင်းကြောင့် ယုတ်နွယ်သောဘဝဖြစ်စဉ်တို့မှ အနန္တရပစ္စယ၊ ဂုဏ်သတ္တိတို့၏ အကြောင်း တရားများသည် ယွှါမျက်မှောက်ကာလရောက်ရှိချိန် သမန္တရပစ္စယ၊ ဂုဏ်သတ္တိစွမ်းအားတို့ဖြင့် တဦးပေါ်တဦး (သဟဇာတ) တရားထားရှိနိုင် ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မွန်လူမျိုးစု တမျိုးသားလုံးတို့သည် ရွှေဟင်္သာ၏ ရုပ်ပုံလွှာကို အထွဋ် အထိပ် အမြတ်တန်း သင်္ကေတ အမှတ်သညာအဖြစ် ပြုလုပ်အပ်သော နေရာဌာနများစွာတို့၌ ထားရှိနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းတရားများကို တတ်သိ

နားလည်ထားကြသော အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင်များတို့သည်လည်း ဖော်ကျူးရေးသားဖော်ဆောင်ကြပါရန် အမှန်တကယ် လိုအပ်သောအရာ ကိစ္စဖြစ်ပါသည်။ အများယောင်၍ ယောင်ရသည်၊ အမောင်တောင်မှန်းမသိ၊ မြောက်မှန်းမသိဖြစ်ရခြင်း၊ ဆင်ကန်းတောတိုး အသိပညာမရှိ ယုံကြည်မှုပြု ရခြင်းမျိုးမဖြစ်နိုင်စေရန်၊ မွန်တမျိုးသားလုံးအတွက် အရေးပါသောအရာ ကိစ္စတရပ်ဖြစ်ပါသည်။ ယုံကြည်မှု ကိုးစားမှုတရပ်သည် ကြောင်းကျိုးညီ ညွတ်မှုရှိမှသာလျှင် သွားဒိဋ္ဌိမှန်ကံသော အယူဝါဒတို့ဖြင့် ယုံကြည်မှုပြုထား ခြင်းမည်ပေသည်။ အယူမှား၊ အမှတ်မှားအသိမှား ဖြစ်မိလျှင်တမျိုးသားလုံး နစ်နာဆုံးရှုံးမှုကြီး ခံစားကြရပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် အမှန်တကယ် သိရှိနား လည်စေနိုင်သော ယုံကြည်မှုဖြင့် ပြုလုပ်စီရင်ဖွဲ့ဆိုထားမှုများကို ပညာရှင် အသီးသီးတို့မှ ပေါ်လွင်ထင်ရှားလာအောင် ရေးသားဖွဲ့ဆိုမှု ပြုပေးကြပါရန် လေးနက်စွာ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

တခြားသောလူမျိုးစုများတို့မှ မွန်လူမျိုးတို့သည် ရွှေဟင်္သာ၏ ရုပ်ပုံ လွှာကိုဘာကြောင့် အထွဋ်အထိပ် အမြတ်တနိုး သင်္ကေတ အမှတ် လက္ခဏာများကို နေရာဌာနအသီးသီးတို့၌ ဆောင်ထား လေးစားသမှုပြုနိုင် ကြပါသနည်းဟု မေးဆိုလာကြလျှင် မွန်လူမျိုးကို ချစ်မြတ်နိုးကြသော ပညာရှင်အသီးသီးတို့သည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော တိကျမှန်ကန်သည့် ယုံကြည်ကိုးစားမှု သဒ္ဓါတရားတို့ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံအောင် အဖြေတရပ်ကို မိမိတို့ မွန်လူမျိုးစုကြီး၏ ယုံကြည်မှု ဂုဏ်အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော အဖြေတရပ်ကို ပေးကြရပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် မွန်လူမျိုးကို ချစ်မြတ်နိုးကြသော တန်ခိုးအာဏာပိုင်ရှင်
 ဘောဂ နေဥစ္စာပိုင်ရှင် အသိပညာ၊ အတတ်ပညာရှင်နှင့် သီလ သမာဓိ
 ပညာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၊ ပညာရှင်တို့သည် ယနေ့မျက်မှောက်
 ကျရောက်နေသောကာလသည် လူမျိုးတမျိုးအတွက် သေရေးရှင်ရေးတမျှ
 အရေးကြီးနေသော အချိန်ကာလဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့၏ အမျိုးဘာသာ
 သာသနာတော်အတွက် ဦးထိပ်ထားပြီး စွမ်းဆောင်နိုင်သောအားတို့ဖြင့်
 ညီညီညွတ်ညွတ်ဖော်ဆောင်ရေးသား ထောက်ပံ့ကူညီစောင့်မမှု ပြုနိုင်ကြမှ
 သာလျှင် တူညီသော အခွင့်အလမ်းများဖြင့် တန်းတူ ရည်တူ ယှဉ်တွဲနေနိုင်
 မည့် (မွန်လူမျိုး) တမျိုးဟု ထွန်းထွန်းပေါ်ပေါ် ကမ္ဘာကျော်နိုင်သော စာပေ၊
 ယဉ်ကျေးမှု၊ အနုသုခုမ၊ ပညာ ဘာသာ သာသနာနှင့် ပြည့်စုံအောင် နေထိုင်
 လာကြသော ကမ္ဘာဦး အစမှ ပါဝင်လာကြသည့် လူမျိုးစုကြီး တမျိုးဖြစ်
 ကြောင်းကို ထင်ရှားပေါ်လွင်လာပါမည်ဖြစ်ပေသည်။

ရွှေဟင်္သာနှင့် မွန်လူမျိုးဟူသော ကျမ်းငယ်ကလေးတစောင်ကို
 မွန်အမျိုးသားနေ့ ကျင်းပရေးကော်မတီတို့မှ (လက်ကမ်းမေတ္တာစာစောင်)
 အဖြစ် မွန်လူမျိုးကို ချစ်မြတ်နိုးသောအားဖြင့် စာပေ၊ ကျမ်းဂန်များတို့မှ
 ကောက်နှပ်ယူပြီး ကျွန်တော်၏ ဝါသနာအထုံပါရမီခံကလေး အနည်းငယ်
 တို့ဖြင့် မွန်အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူမျိုးဆက်သစ်
 အနာဂါတ်လူငယ်များ သိရှိထားအပ်သော အရာကိုစွဲများအနက် မိမိတို့၏
 ယုံကြည်ထားအပ်သော ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးတမ်း၊ စာပေ၊ အနုသုခုမ
 ပညာများတို့ကို တမျိုးစီ တပိုဒ်စီ မှတ်သားနာယူထားကြရန် များစွာလိုအပ်

နေသေးသည်ကို နှလုံးမူပြီး တတ်အားသရွေ့ ဖော်ဆောင်ဖွဲ့နွဲ့ စီရင်ရေးသား ထားပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ငါးရာ့ငါးဆယ်နိပါတ်တော်အမှတ် (၅၃၄)

ဓူဠ ဟံသ မဟာဟံသ ဇာတ်ပေါင်းခန်းမှာ

- (၁) စောရဋ္ဌရွှေဟင်္သာမင်းသည် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားဖြစ်လာသည်။
- (၂) သုဗ္ဗဒရွှေဟင်္သာစစ်သူကြီးသည် အရှင်အာနန္ဒါဖြစ်လာသည်။
- (၃) သုဟေမာရွှေဟင်္သာမသည် ယသော်ကျဖြစ်လာသည်။
- (၄) သာဂလဘုရင်မင်းမြတ်သည် အရှင်သာရိပုဏ္ဏရာဖြစ်လာသည်။
- (၅) ငမာမိဂုရားကြီးသည် ငမာထေရီဘိက္ခုနီဖြစ်လာသည်။
- (၆) လုဒ္ဒမုဆိုးကြီးသည် ဆန္ဒအမတ်ဖြစ်လာပါသည်။
- (၇) ရွှေဟင်္သာပျိုး ကိုးသောင်းခြောက်ထောင်တို့သည် ဂေါတမဘုရားသာသနာတော်၌ အဝ္ဗသာဝက မဟာသာဝက ပကတိသာဝရဟင်းပရိသတ်ပေါင်းဖြစ်လာကြလေသည်။

အရှင်အာနန္ဒါရဟန်းတော်၏ မြတ်စွာဘုရားအစား၊ နာဠာဂီရိဆင်ရှေ့ တွင်ဝင်ရောက်အထိုးခံခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ ဟောကြားထားပေးသော ဘဝပေါင်းမြောက်များစွာ ရှေ့မှ အသေခံပေးနိုင်ခြင်းဟူသော မဟာဟံသဇာတ်တော်၏ တရားဒေသနာဖြစ်ပါသည်။

(မဟာဟံသဇာတ်တရားတော်၏နောက်ဆုံးဂါထာတော်)

ဝေဓိတ္တံ အတ္တာ သဗ္ဗေဟောန္တိ ပဒက္ခိကာ

ဟံသယထာ တေရဋ္ဌာ ဉာတိသံဃံ မုပါဂမံ

အထက်ပါ ဂါထာတော်ကို နောက်ဆုံးဟောတော်မူသည်။

ဘိက္ခဝေ ရဟန်းတို့ တေရဋ္ဌာ တေရဋ္ဌ မျိုးဖြစ်ကုန်သော ဟံသာ ရွှေဟင်္သာမင်းနှစ်ပါးတို့သည် ဉာတိသံဃံ ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့ကို ဥပါဂမံယထာ ချမ်းသာစွာ ချဉ်းကပ်ရကုန်သကဲ့သို့ ဝေဓိတထာ ထို့အတူ မိတ္တံဝတံ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းရှိသူတို့အား ပဒက္ခိကာ ချမ်းသာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကြီးပွားခြင်းနှင့် ယှဉ်ကုန်သော သဗ္ဗေစ အလုံးစုံကုန်သော အတ္တာ အကျိုးစီးပွားတို့သည် ဟောန္တိ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ထိုသို့ ရွှေဟင်္သာနှစ်ပါးတို့နှင့် သာဂလ ဘုရင်မင်းမြတ် ခေမာမိဇရာကြီးနှစ်ပါးတို့အား အဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်ကြပြီး ဘဝတသက် တာလုံးစိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာစွာဖြင့် နှစ်လုံးပီတိ ဓမ္မလျော်ပျော်ပိုက်စွာ စည်းစိမ်ချမ်းသာ အေးမြရွှင်လန်းစွာ နေထိုင်နိုင်ကြသည်ဟု ဟောကြား တော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ မွန်လူမျိုးစု တမျိုးသားလုံးတို့သည် ရွှေဟင်္သာမင်း၏ ရုပ်ပုံလွှာကို အမြတ်တနိုး အထွဋ်အထိပ် အမှတ်သညာ သင်္ကေတ စာရိုက်လက္ခဏာများကို စေတီပုထိုး ဘုရားကျောင်းကန် မုဒ်ဦး မုဒ်ဝ မင်္ဂလာမူပြုကြသော နေရာဌာန အသီးသီးတို့၌ ရုပ်ပုံလွှာကို ဖော်ဆောင် မူပြုမှုထားရှိခြင်းတို့သည် အကြောင်းတရားမဲ့ အတုမြင်

- ၃၅ -

အတတ်သင်အများယောင်၍ယောင်ရခြင်းမဟုတ်ဘဲ ယုံကြည်လေးစား
သမှုပြုအပ်သော အရာအမှုတို့ဖြင့်သာ ပြုမှုဆောင်ရွက်စီမံထားကြခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။

ရွှေဟင်္သာမင်း၏ရုပ်ပုံလွှာကိုရှိသောမြတ်နိုးစွာအလေးဂရုပြုမှုနိုင်ခြင်း
သည် (တေရဋ္ဌ)ရွှေဟင်္သာမင်း ၏ပညာဉာဏ် ပြည့်ဝ သော ဗြဟ္မဝိဟာရ
တရားမေတ္တာဓါတ်ဖြင့် ထားရှိသောတရားတော်တို့ကိုအစဉ်တစိုက် ယုံကြည်
ကိုးစား အားထားနိုင်ကြမှသာ လျှင် အမြတ်တနိုးထားရှိနိုင်ခြင်း၏ ဂုဏ်
ကျေးဇူးများကို ခံစားနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်အပ်ပါသည်။

စာမေပျောက်လျှင် - လူမျိုးပျောက်သည်
ဝိတရာလျှင် - လူမျိုးရာသည်
မြေမျို၍ - လူမျိုးမပြန်
လူမျို၍သာ - လူမျိုးပြန်သည်။

မွန်လေ့ဘာသာ

(သုရိယ)

တိုးကားကျမ်း

နိုင်သာတင်

ဇာသဖြင့်၊ ကျဲ့ပဲ

- ◆ မဟာရာဇဝင် ဟောင်းကျမ်းကြီးမှ
- ◆ ငါးရာငါးဆယ်ဒီပိတ်တော် အမှတ် - ၅၃၄။
- ◆ စူဠဟံသ မဟာဟံသဇာတ်တော်။